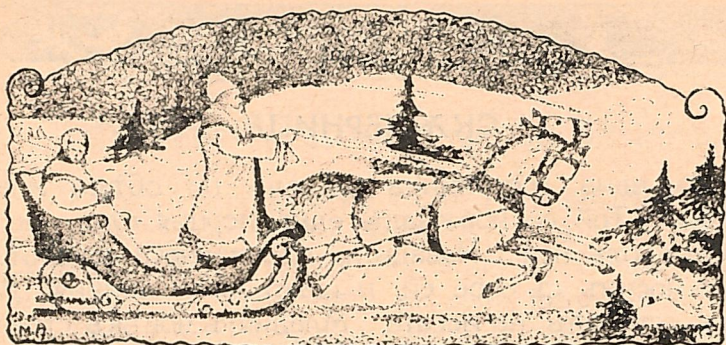

БАБА ЗИМА

Бабо Зимо, сбогомъ вече,
ти отивашъ на далече!
Викомъ викнахъ азъ отъ друма,
но тя дума не продума.

А отъ хълми и чукари
съсь багажа тя удари
къмъ голѣмата талига —
мълчишката да се вдига.

Натовари всичко въ нея,
безъ да свири, безъ да пѣе;
хвана поводи въ ржцетѣ,
силно шибна тя конетѣ.

И замина къмъ усои,
гдето има ледъ-покой,
съ свойтѣ сили вече стари . . .
Да я пролѣтъ тукъ не свари.

Н. Илиевъ